

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 14111-07-15 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עירית כהן

המערערת

רהיטי מעיין בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יגאל עיני ואח'

נגד

המשיבים

1.טובה מקמילן
2.טל מכמל
ע"י ב"כ עו"ד קראוס

פסק דין

1
2 1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ד' פיינשטיין)
3 מיום 10.6.15, בגדרו חויבו המשיבים לשלם למערערת פיצוי בסך 10,000 ₪ בגין שורה
4 של פרסומים אשר נקבע כי הם יש בהם לשון הרע.
5 הערעור הוגש על גובה הפיצוי שנפסק לזכות המערערת.

הרקע

7
8 2. כפי שעולה מפסק דינו של בית המשפט קמא, המערערת היא חברה המשווקת ומוכרת
9 ריהוט ומחזיקה בחנות ואולם תצוגה בשכונת תלפיות בירושלים.
10 ביום 14.3.10 רכשה המשיבה 1 מערכת ישיבה לסלון. הספות סופקו לביתה ביום
11 23.3.10 ולמחרת הגיעה המשיבה עם הספות לחנות, מלווה בבעלה אשר התביעה נגדו
12 עוכבה עקב היותו בהליך פש"ר, ובנה - הוא המשיב 2.
13 המשיבה 1 דרשה בצעקות להחזיר את הספות ולקבל את כספה. נציגי המערערת
14 סירבו לקבל את הספות חזרה וניסו לשוחח עם המשיבה ובני משפחתה כדי להסביר
15 להם מדוע אינם יכולים להניח את הספות באמצע החנות.
16 המשיבים תיעדו את האירוע במצלמה. בסרט נראים מנהל המערערת ועובדים מטעמה
17 צועקים ומקללים את המשיבה. ברקע שומעים גם קללות קשות שמופנות כלפי עובדי
18 המערערת על ידי המשיבים. מצלמות האבטחה של המערערת צילמו גם הן את
19 האירוע, שבו מתועדת כניסה של המשיבים לחנות, הנחת הספה באמצעה, ומשפת הגוף

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 15-07-14111 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עולים חילופי דברים קשים. האירוע הסתיים בכך שהמשיבים הזמינו לחנות משטרה
2 והסתלקו מהחנות כאשר הספות נותרו מאחור.
- 3 ביום 7.4.10 הגישו המשיבה 1 ובעלה שתי תביעות לבית המשפט לתביעות קטנות.
4 באחת דרשו את ביטול הסכם רכישת הספה והשבת כספם. בשנייה תבעו פיצוי על פי
5 חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 וזאת נוכח העובדה שנציגי המערערת קיללו
6 אותם. התביעות אוחדו בפני כב' השופטת פיינשטיין וביום 12.6.11 ניתן על ידה פסק
7 דין אשר דחה את שתי התביעות. בפסק הדין נקבע כי הספות יוצרו בהזמנה מיוחדת,
8 על פי דרישת המשיבה 1, נדחתה טענת המשיבה 1 לפיה נאמר לה שתוכל להחזיר את
9 הספות ונקבע כי המערערת אינה נדרשת לקבל את הספות חזרה ולהחזיר למשיבה 1
10 את כספה. עוד נקבע כי השפה שבה נקטו נציגי המערערת כנגד המשיבה 1 ובני
11 משפחתה היא אמנם בוטה, אך אינה בגדר לשון הרע. על פסק הדין לא הוגשה בקשת
12 רשות ערעור והוא הפך לחלוט.
- 13 עוד בטרם הגישו המשיבה 1 ובעלה את התביעות לבית המשפט לתביעות קטנות החלו
14 יחד עם בנם (המשיב 2) לפרסם את הצילומים שצילמו, יחד עם כיתובים שמכפישים
15 את המערערת.
- 16 בכתב התביעה המקורי נתבעו גם האתר "בחדרי חרדים" וערוץ 10 אולם ההליכים
17 כנגד נתבעים אלו הסתיימו בפשרה.
- 18
- 19 **פסק דינו של בית המשפט קמא**
- 20 בפסק דינו קבע בית המשפט קמא כי פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט לתביעות
21 קטנות יצר השתק פלוגתא; כי גם חברה יכולה לתבוע בגין נזק לשמה ללא הוכחת נזק
22 וכי פרסום באתרים, בלוגים, פורומים וכדומה הוא פרסום לכל דבר ועניין ככל פרסום
23 אחר בעל פה או בכתב. בית המשפט קמא התרשם כי הצילום בחנות היה מתוכנן
24 מראש כאמצעי לחץ להחזרת הספה, וקבע כי הפרסום שעשו המשיבים לא היה בתום
25 לב אלא נועד להזיק למערערת ולהלך עליה אימים, כדי שתסכים להחזיר את מחיר
26 הספה.
- 27 בית המשפט קמא דחה את טענות המשיבים לפיהן התובענה הוגשה כדי למנוע מהם
28 לעמוד על זכויותיהם; דחה את טענת המשיבה 1 לפיה היא לא הייתה שותפה
29 לפרסום; דחה את טענת המשיבים כי עומדת להם הגנת אמת דיברתי וקבע כי ההגנה
30 תעמוד רק למי שמפרסם את האמת במלואה ואילו המשיבים הגיעו לחנות מבלי לתת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 15-07-14111 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

למערערת התראה, ידעו שהם עצמם קיללו והשתמשו בשפת גוף בוטה, לא תיארו את הגרסה המלאה שלהם לאירועים ולא הזדרזו להסיר את הפרסום או לתקן אותו גם לאחר מתן פסק הדין בבית המשפט לתביעות קטנות.

בית המשפט קמא קבע כי למשיבים אין טענות הגנה וכי המערערת זכאית לפיצוי בגין לשון הרע שכוונה כנגדה.

7. בקביעת גובה הפיצוי לא מצא בית המשפט קמא כי יש להפריד ולפצות את המערערת בגין כל פרסום ופרסום, במיוחד כאשר מדובר בפרסומים שחלקם מאוד אזוטריים ושפורסמו על ידי אנשים פרטיים. בית המשפט שקל גם את חלקה של המערערת בהתנהלות שקדמה לפרסומים וקבע כי למרות שהתנהגות המשיבים הייתה מנוגדת להסכם שנכרת בין הצדדים, פרובוקטיבית ופוגענית, יכלו עובדי המערערת לקרוא מיד למשטרה או לטפל באירוע באופן שאינו כולל קללות וגידופים.

לאור השיקולים שמנה, ובשים לב לכך שבעלה של המשיבה, שהיה הרוח החיה מאחורי כל המהלכים, הוא פושט רגל ולא ישלם דבר, חייב בית המשפט קמא את המשיבים 1 ו- 2 לשלם למערערת פיצוי בסך 10,000 ₪ ובנוסף לשאת בהוצאות המערערת בסך 2,500 ₪ ובשכר טרחת בא כוחה בסך 3,500 ₪ כולל מע"מ.

טענות המערערת

8. לטענת המערערת, הפיצוי שנפסק לא משקף את חומרת ההתבטאויות, את אופי הפרסומים, את כמותם, את היקפם ואת הנזק שנגרם מערערת, ואף אינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה בעניין. המשיבים פרסמו שבעה פרסומים המהווים לשון הרע במקומות שונים, בהיקפים שונים ושהגיעו לקהלי יעד שונים, וכל אחד מאותם פרסומים מקים לטענת המערערת עילה שונה ונפרדת כנגד המשיבים וזכאות לפיצוי בשיעור של עד 50,000 ₪, באופן שסך הכל קמה למערערת זכאות לפיצוי בסך 350,000 ₪ (אם כי בפועל הגבילה את תביעתה לסך של 250,000 ₪). המערערת טוענת עוד כי לפי קביעת בית המשפט הפרסום נעשה בכוונה לפגוע במערערת ולכן רשאי היה בית המשפט קמא לפסוק פיצוי כפול בסכום של עד 100,000 ₪ לכל פרסום. עוד לטענת המערערת, טעה בית המשפט קמא גם בפסיקת סכום שכר הטרחה ושיעור ההוצאות בגין ניהול ההליך בפניו.

טענות המשיבים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 14111-07-15 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

9. לטענת המשיבים, הפיצוי שהוטל עליהם לקח בחשבון את מכלול האירועים והנסיבות. הסכום שנפסק מוכיח כי בית המשפט קמא התרשם שאופי הפרסומים והפגיעה במערערת אינו מצדיק סכום גבוה יותר, ובוודאי שלא כפל פיצוי. כך גם לגבי שכ"ט והוצאות.
- לטענתם, ערעורה של המערערת אינו אלא עיסת חצאי אמת וניסיונות הטעייה גסים, כשהיא מסתירה ראיות שהוצגו ואירועים שהתרחשו עובר לתביעה ובמהלכה, ומעוותת את הקביעות הברורות העולות מפסק הדין. לטענתם, אין בפסק הדין התייחסות למספר הפרסומים. הסכום שנפסק הוגן ומשקף את המדיניות המשפטית הראויה בפסיקת פיצויים בתביעות לשון הרע. בית המשפט התחשב בכל הפרמטרים הרלבנטיים: אופי הפרסום; מוקד הפרסום – אשר היה בעיקר באינטרנט; מידת הפגיעה במערערת, אשר לטענתם לא הוכחה; מספר הפרסומים, אשר לטענתם לא הוכח; שיעור החשיפה, אשר גם הוא לא הוכח, לטענתם; התנהלות המערערת והתלאות של המשיב 2 והוריו במהלך התביעה, בשל צו עיכוב יציאה מהארץ שהוצא לבקשת המערערת; מצבו של המשיב 3 והיותו פושט רגל.
- עוד לטענתם, פסק הדין לקח בחשבון את מעשי המשיבים, את התנצלותם, ואת ההתנהלות המחפירה של עובדי המערערת וכן את העובדה שהמערערת קיבלה פיצוי נאות מנתבעים נוספים בתביעה.
- לעניין ההוצאות ושכר הטרחה טענו המשיבים כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בקביעות אלה של הערכאה הדיונית.
10. לטענת המשיבים, דרישתה של המערערת לפיצויים גבוהים ודרך החישוב שהיא מציעה מבוססים על ממצאים כוזבים אשר אין להם זכר בפסק הדין ואשר לא הוכחו. לא הוכח מי ראה את הפרסומים ומתי, לא הוכח היכן היו הפרסומים, לא הוכחה כמות הצופים והחשיפה שהייתה לכל פרסום ואף לא משך הפרסום. עוד לטענתם, לא הוכח כי נגרם נזק לשמה הטוב של המערערת, וגם שמה הטוב לא הוכח.
- עוד טוענים המשיבים הם עומדים בתנאים של סעיף 19 (2) ו- 19(4) לחוק איסור לשון הרע. עוד לטענתם הם התנצלו שוב ושוב ובכנות, וכחמישה חודשים לפני הגשת התביעה ניסה המשיב 2 לפנות לאתר "בחדרי חרדים" ולהוריד את הפרסום. גם בדיון ההוכחות היה ניסיון להתנצלות, אך המערערת לא הייתה מעוניינת בכל התנצלות, שכן מטרתה הייתה ועודנה כסף ונקם.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 14111-07-15 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

11. עוד לטענת המשיבים, לא היה מקום לפסוק למערערת פיצוי ללא הוכחת נזק, מאחר
שקיימת מחלוקת פוסקים בשאלה האם ראוי לפסוק לחברות פיצוי ללא הוכחת נזק.
12. בדיון אשר התקיים ביום 29.12.15 הוצג הסרטון שפרסמו המשיבים באינטרנט. ב"כ
הצדדים חזרו על טענותיהם. ב"כ המשיבים טען כי המשיבים לא היו מיוצגים בבית
משפט השלום, אולם ב"כ המערערת הפנה לכך שהמשיבים היו מיוצגים על ידי עו"ד
איתן צחי, אשר הופיע בכל הדיונים וחתם על הסיכומים. בתשובה לטענות ב"כ
המשיבים הדגיש ב"כ המערערת כי הפרסומים נעשו בכוונת זדון, וכי המשיבים לא
התנצלו ולא חזרו בהם מהפרסומים.

9

דיון

13. לאחר עיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל.
14. כפי שצוין לעיל, הערעור מתייחס לגובה הפיצוי שנפסק. משלא הוגש ערעור על ידי
המשיבים, אין מקום להידרש להשגותיהם על פסק הדין ככל שאלה חורגות מנושא
גובה הפיצוי.
15. לפי פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט קמא, המשיבים החלו בפרסום הצילומים
שצילמו, יחד עם כיתובים שמכפישים את המערערת, ובין היתר טענו כי המערערת
מסרבת בניגוד לדין לקבל מוצרים בחזרה, כי עובדיה אלימים וכדי להחזיר אליה מוצר
יש לבוא בליווי משטרה. המשיבים חידשו את הפרסומים הללו מעת לעת, באתרי
אינטרנט שונים, ופנו גם לתוכניות טלוויזיה שונות, עד שהדברים התפרסמו בתכנית
"צינור לילה" המשודרת בערוץ 10. המשיבים לא הסירו את הפרסומים באתרים
השונים גם לאחר פניות המערערת אליהם, והם הוסרו רק בעקבות פניות של
המערערת ישירות לאותם אתרים.
16. בית המשפט קמא חוזר ומתייחס בפסק הדין לניסוח הבוטה של הפרסום, תפוצתו שוב
ושוב בעוד אתרים, תוך פניות חוזרות ונשנות לעורכים רבים של תוכניות בטלוויזיה.
נקבע כי הצילום בחנות היה מתוכנן מראש והפרסום נועד להזיק למערערת ולהלך
עליה אימים והכל כדי שתסכים להחזיר את מחיר הספה. עוד נקבע כי המשיבים נהגו
בחוסר תום הלב שבא לידי ביטוי בכך שהם הסתירו את העובדה שהם תבעו, הסתירו
את ההפסד בבית המשפט לתביעות קטנות, לא ניסו להסיר את הפרסומים לאחר
שניתן פסק הדין בבית המשפט לתביעות קטנות, ולא ניסו לפנות לרשות להגנת הצרכן

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 15-07-14111 רהיטי מעיין בע"מ נ' מכמל ואח'

תיק חיצוני:

ובנסיבות אלה, הפיצוי שנפסק על ידי בית המשפט קמא נמוך באופן בלתי סביר, שאין בו כדי להגשים את תכליותיו של הפיצוי.

בית המשפט קמא לקח, אמנם בחשבון את חלקה של המערערת בהתנהלות, וזקף לחובתה את הקללות והגידופים של עובדיה במהלך האירוע אולם אף שמדובר בשיקול שיש בו כדי להביא להפחתה בגובה הפיצוי, אין בכך כדי להצדיק את הפיצוי הנמוך שנפסק.

17. בנסיבות העניין, אין מקום לפסיקת הפיצוי הסטטוטורי המקסימלי אותו דרשה המערערת בגין כל פרסום, אולם נדרש פיצוי אשר ישקלל את מספר הפרסומים ואת היקף התפוצה שלהם, ובפרט של הפרסום בתכנית "צינור לילה" (ראו ע"א 5845/05 חטר-ישי נ' גילת (20.9.2007)). עוד היה מקום לייחס יתר משקל לנזק הפוטנציאלי הטמון בפרסומים אשר עלולים להרתיע קונים עתידיים מלהתקשר עם המערערת (למשקל שניתן לחשיבותו של השם הטוב לאיש העסקים בפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק ראו את ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp. נ' עזור (22.7.2015)).

18. הערעור מתקבל, אפוא, כך שחלף הפיצוי שנפסק על ידי בית המשפט קמא ישלמו המשיבים למערערת פיצוי בסך של 40,000 ₪. הסכום שנפסק בגין שכר טרחה יעמוד על סך 10,000 ₪ ובנוסף יחזירו המשיבים למערערת את הוצאות המשפט בהן נשאה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד כל הוצאה.

19. המשיבים ישלמו למערערת את הוצאות הערעור בסכום כולל של 10,000 ₪.

20. העירבון שהפקידה המערערת יוחזר לה באמצעות בא כוחה.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ו, 04 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

עירית כהן, שופטת